

In deze *Militaire Spectator* is plaatsgemaakt voor een gastcolumn. Matthijs Ooms schrijft over de Can-Do Specialist.

De redactie van de *Militaire Spectator* biedt lezers de mogelijkheid een gastcolumn te schrijven van maximaal duizend woorden. Het thema is vrij, maar moet passen in de formule van het tijdschrift. Een gastcolumn bevat een relevante boodschap voor de

lezers, een gefundeerde eigen mening en juiste en verifieerbare feiten in een logisch opgebouwd betoog. U kunt uw gastcolumn sturen naar de bureauredactie (zie colofon) of aanbieden via de website. De redactie wacht uw bijdrage met belangstelling af.

De hoofdredacteur

De gereedschapskist van de CDS

LTZ1 Matthijs Ooms, promovendus Faculteit Militaire Wetenschappen

Hij laat zich inhuren voor allerlei klussen, de Can-Do Specialist (CDS). Hij is van alle markten thuis en denkt graag in oplossingen. Een lekkende kraan, een verstopt toilet, het renoveren van een badkamer: het loodgieterswerk is zijn oudste specialisme, hij heeft altijd al iets met water gehad. Maar zoals de meeste klusjesmannen is hij ook kundig in het traditionele timmeren, zagen, boren, schilderen en slopen. Ook op grote hoogte voelt hij zich thuis: zonder vrees gaat hij het dak op voor het leggen van dakpannen of zonnepanelen. Sinds kort installeert hij ook met gemak een wifi-netwerk, slimme meters, slimme verlichting en slimme deurbellen. Kortom, er is geen klus waar deze CDS nee tegen kan zeggen.

Marketing is niet zijn sterkste kant; hij is liever met klussen bezig dan met reclame maken. Daarom laat hij zich graag inhuren via zijn maatje van Buitendeurse Klussen. Deze gewiekste marketeer weet met gemak opdrachten binnen te halen. Via advertenties op websites, in lokale kranten, maar vooral via mond-tot-mondreclame. De laatste jaren is de vraag naar klussen zelfs groter dan de CDS aankan. Vooral renovaties van monumentale panden zijn gewild, al zijn dat projecten van lange adem waarbij hij voorzichtig moet optreden. Voor je het weet raak je per ongeluk een oude leiding, met een schadeclaim tot gevolg.

Met zo veel aanbod gaan de zaken dus uitstekend, zou je zeggen. Niets is minder waar.

De gereedschapskist van de CDS is verouderd en mist belangrijke tools. Na jaren intensief gebruik zijn bijna alle gereedschappen versleten. Maar ook eenvoudige verbruiksartikelen ontbreken. Laatst moest hij zelfs een klus voortijdig beëindigen omdat de spijkers op waren, ook al was hij op voorhand nog zo zuinig geweest. Tijdens de crisistijd heeft hij duur gereedschap moeten verkopen. Hij heeft er nog spijt van, sommige kwamen net uit de verpakking. Zijn compagnon heeft hij ook vaarwel moeten zeggen in die periode. Die werkt nu bij een groot bedrijf, 'voor een topsalaris' volgens hem, maar hij mist wel de droge humor van de CDS. Een nieuwe compagnon heeft de CDS niet kunnen vinden, wel neemt hij af en toe een stagiair mee, maar die kunnen nog weinig en vergen veel begeleiding.

Een voortdurend probleem is geldgebrek. In de crisistijd was dat nog te begrijpen, maar in deze tijden is dat verwonderlijk. De CDS is echter geen zakenman, maar een klusser. De financiën zijn voor hem bijzaak, althans, zo lang hij zijn werk goed kan blijven uitvoeren en zijn gezin tevreden houdt. En precies daar wringt het. Al zijn inkomsten en uitgaven deelt hij met zijn vrouw. Zij heeft dus ook inspraak in de aanschaf van gereedschap. Dat hadden ze zo afgesproken en dat hoeft ook geen probleem te zijn. Maar verhoudingsgewijs heeft de CDS steeds minder in de melk te brokkelen. Natuurlijk, ze moeten gezond kunnen eten, de kinderen verdienen goed onderwijs en de zorgverzekering moet betaald worden. De energierekeningen, internet- en telefoonabonnementen, het hoort er allemaal bij. Maar soms koopt zijn vrouw wel erg veel kleding, luxeproducten en aanbiedingen, terwijl zijn gereedschap verhoudingsgewijs niet zo veel kost. Toegegeven, de nieuwste Makita boormachine model F-35 was inderdaad aan de dure kant. Maar moest ze daar nu zo over klagen? Zelfs de buurman heeft er een! 'Dan leen je die toch van de buurman?', was haar reactie.

Tsja. Een goede boormachine heb je als klusser altijd nodig. Maar sommige grote gereedschappen kan hij best lenen of gezamenlijk met een buurman aanschaffen. Op de buurtapp worden immers regelmatig spullen uitgeleend. Wat ooit begon als een appgroep om te waken voor inbrekers en hangjongeren, is uitgegroeid tot een sociaal gezelschap dat buurtbarbecues organiseert en op elkaars huisdieren past. Meldingen over onguere types zijn er steeds minder, behalve van die oude mevrouw Litouw. Jaren geleden was haar hele huis leeggeroofd en sindsdien blijft zij het meest waakzaam. En dankbaar voor haar behulpzame buurtbewoners. Helaas zitten er ook profiteurs in de groep. De overbuurman moet nog steeds betalen voor de laatste barbecue, terwijl hij notabene met zijn hele gezin telkens vooraan stond voor een stukje vlees. 'Ja, ik ga het echt overmaken!', belooft hij telkens wanneer hij erop aangesproken wordt. Dus gezamenlijk groot gereedschap aanschaffen? Liever niet. Bovendien zul je zien dat iedereen net op hetzelfde moment die hogedrukspuit nodig heeft.

Zijn vrouw klaagt overigens niet alleen over geld. Zijn humeur laat wel eens te wensen over, terwijl de crisistijd al lang voorbij is. Ze vindt ook dat hij te vaak weg is en bovendien zijn er thuis nog genoeg klussen te doen: de achterdeur klemt, bij hoosbuien lekt het garagedak, de wifi hapert, in de zomer krioelt het (binnenshuis) van de insecten. Of hij daar niet éérs iets aan kan doen. Ze heeft een punt. Ook al heeft ze de neiging te overdrijven, het huis moet op orde zijn. Mede om die reden wil ze nu toch investeren in nieuw gereedschap. Ze gaf de CDS daarbij wel een aantal adviezen. 'Neem niet elke klus aan, maar doe vooral de klussen waar je goed in bent. Dan hoef je ook niet elk soort gereedschap te hebben. Ga eerst een cursus volgen voor het aanleren van nieuwe vaardigheden, investeer in jezelf. Bedenk goed wat je over een paar jaar nodig hebt aan vaardigheden en gereedschap.' Goed advies, maar de CDS is nu eenmaal meer een doener dan een denker. Hoe kan hij bovendien weten wat hij over een paar jaar moet doen als hij nog niet eens weet wat hem volgende week te wachten staat?

Bovendien zou zijn vrouw wel wat meer waardering mogen tonen. Met hart en ziel zet hij zich voor elke klus in, ook de moeilijke die collega's laten schieten. Zoals de gevaarlijke klussen met elektra of gasleidingen. Zijn klanten weten dat hij een vakman is en kwaliteit levert. Hij vraagt geen hoge tarieven, de klantwaardering en het werk zelf motiveren hem. Maar zijn vrouw ziet dat niet. Ze ziet hem alleen 's ochtends vertrekken en 's avonds thuiskomen en vraagt zelden hoe het was. Soms vraagt hij zich af of ze niet van elkaar vervreemden.

'Ping!' Een app van zijn maatje van Buitendeurse Klussen: 'Dringend. Grote lekkage in de Hormoesstraat 13. Kun je even kijken, je was daar toch eerder geweest?'

De CDS laat zijn overpeinzingen varen en gaat op pad, met zijn halfgevolde gereedschapskist. ■